

UNA DUTXA D'AIGUA FRESCA

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Les lectures d'avui són una dutxa d'aigua fresca. Ens ofereixen una pila de possibilitats per actuar d'una altra manera, per alleujar el pes de la vida i ser més feliços.

«No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor». «No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble».

El gran consell d'estimar els altres com a tu mateix no és del Nou Testament, sinó que ja ve de la saviesa dels savis antics, de la qual el llibre del Levític n'és una mostra. Jesús tindrà l'encert d'afegir aquest consell després del gran manament també de l'Antic Testament: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces». Tots dos manaments són ara un de sol.

Davant el dubte, la por, la incertesa, el salm anima l'ànima: «Beneeix el Senyor, ànima meua, del fons del cor beneeix el seu sant nom». Poca broma quan ens fa salmejar «rescata de la mort la teua vida», perquè coneixem en la pròpia pell la revifalla després de tantes morts, de tants dolors que ens han esquinçat per dins; com també en coneixem la felicitat quan ens fa dir: «i et sacia d'amor entranyable».

I com és que pot estimar així, perquè Déu oblida, «llença les nostres culpes lluny de nosaltres».

Pau, en la carta als corintis ens dona un consell d'or: «Que ningú no s'enganyi ell mateix». Si volem ser savis de veritat, no cal saber-ho tot sinó admetre els límits de la nostra ignorància. «Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu».

L'evangeli ens recorda la llei del talió: «Ull per ull, dent per dent»; una llei justa quan es va promulgar perquè, si vols retornar el mal que tan fet, sigui proporcionat al mal que t'han fet i no exagerat com es feia abans.

Jesús, com sempre, supera la llei i diu que ni això, que, en tot cas, siguis exagerat però retornant bé i no mal: «Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora». I la càrrega no és l'embalum que transporta físicament, sinó l'embalum de la vida. Gens fàcil, però cal intentar-ho una vegada i una altra, perquè la continuació és molt dura i exigent: «Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen».

En resum, «Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial».

El verset de l'al·leluia ens fa cantar: «Els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament». Jesucrist diria que han arribat a estimar els altres perfectament.

Canviar el punt de vista, intentar veure les coses d'una altra manera, ens fa superar els propis límits. Només l'intent ja ens dona una possibilitat a nosaltres mateixos. L'intent, el desig, és el bloc de sortida, com en les curses atlètiques, que ens empeny amb ànim en la cursa. L'important no és guanyar, perquè només està reservat a una sola persona, l'important és sortir i intentar-ho una vegada i una altra.